

Déu és un bon economista

Dij, 17/09/2020 per Centre de Pasto...

[El Cim s'acosta](#)

Economia, del grec oikonomós, significa literalment administrar (némein) la casa (oîkos). Amb el pas del temps, però, el seu ús es va estendre a qualsevol tipus d'administració, sense estar circumscrita a la casa. Així, avui dia, en el Diccionari de la llengua catalana de l'Institut d'Estudis Catalans es defineix com «administració ordenada dels béns d'una comunitat, d'un estat, d'un establiment».

Entre les diferents economies possibles, ningú no pensa que pugui situar-se també l'administració del món, de la història de la humanitat, perquè s'escapa de l'acció de qualsevol ésser humà. Administrar la creació és competència de Déu, per la qual cosa podem dir que la Trinitat té també la seva dimensió econòmica, que es desplega en la història de la salvació o economia salvífica. Es tracta, per tant, de l'activitat de Déu vers el món, vers la humanitat, el seu pla salvífic iniciat en la creació i culminat en Crist que arribarà a la plenitud al final dels temps.

Constantment apareix en la litúrgia aquesta «economia» divina.

Unes vegades només es recorda un moment puntual de la història de la salvació. Per exemple: a l'Advent ens fixem en el Fill de Déu que es va encarnar i que vindrà gloriós al final dels temps; per Nadal celebrem el naixement de Jesús; per Pasqua ocupa la nostra atenció la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts...

Altres vegades es descriu de forma més completa l'economia de la salvació, recorrent els seus principals esdeveniments. Com passa en la litúrgia de la Paraula de la Vetlla Pasqual, on ens anem aturant en la creació de l'univers i de l'ésser humà, en el sacrifici d'Abraham, en el pas del mar Roig, en la promesa de restauració del poble d'Israel, en la salvació oferta gratuïtament a totes les persones... fins a culminar en la resurrecció de Crist. I de manera excepcional queda recollit aquest pla diví en favor de la humanitat en el prefaci de la pregària eucarística IV.

La finalitat d'aquest record és actualitzar l'obra de la salvació duta a terme per Déu des de la creació del món. L'economia divina està present en la celebració perquè segueixi viva l'acció salvífica de Déu operada en les seves intervencions en la nostra història. El passat reviu en el present, perquè cada vegada que se celebren les accions de Déu es realitza l'obra de la nostra redempció. L'oració després de la tercera lectura i el seu càntic de la Vetlla Pasqual ens ho recorda: «Oh Déu, en els nostres dies encara veiem resplendir els prodigis que féreu en altres temps: aleshores, amb el vostre poder, alliberàreu un sol poble de la persecució del Faraó; avui, salveu per l'aigua del baptisme totes les nacions».

José Antonio Goñi

(Publicat a [Galilea.153](#) número 13)